

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 421

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 31 august 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
79.	— Ordonanță privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare.....	1-5
80.	— Ordonanță privind constituirea Fondului special pentru executarea lucrărilor de consolidare la Palatul de Justiție din București.....	6
90.	— Ordonanță pentru ratificarea Convenției europene privind valoarea internațională a hotărârilor represive, adoptată la Haga la 28 mai 1970.....	6
	Convenția europeană privind valoarea internațională a hotărârilor represive.....	7-16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare

În temeiul art. 107 din Constituția României și al art. 1 lit. S din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Activitatea de reorganizare și lichidare se îndeplinește de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de practician în reorganizare și lichidare, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Sunt *practicieni în reorganizare și lichidare* administratorii judiciari și lichidatorii.

Art. 2. — *Administratorul judiciar* este practicianul în reorganizare și lichidare, care este desemnat, în condițiile prevăzute de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările ulterioare,

să îndeplinească atribuțiile prevăzute de lege și pe cele stabilite de judecătorul-sindic.

Art. 3. — *Lichidatorul* este practicianul în reorganizare și lichidare care este desemnat:

a) în condițiile prevăzute de Legea nr. 64/1995, să îndeplinească atribuțiile prevăzute de lege și pe cele stabilite de judecătorul-sindic, în cazurile de lichidare judiciară pe bază de plan și faliment;

b) în condițiile stabilite de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare, pentru a îndeplini însărcinările primite din partea adunării generale a acționarilor/asociaților, cu respectarea dispozițiilor legale;

c) în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările ulterioare, pentru îndeplinirea însărcinărilor primite de la instituția publică implicată.

Art. 4. — Practicianul în reorganizare și lichidare, persoană fizică, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie expert contabil, contabil autorizat, licențiat în studii economice sau în drept ori inginer, cu diplomă recunoscută de Ministerul Educației Naționale, și să aibă cel puțin 5 ani de activitate practică — economică sau juridică;

b) să fi promovat examenul de dobândire a calității de practician în reorganizare și lichidare, prevăzut la art. 9.

Art. 5. — (1) Practicienii în reorganizare și lichidare își pot desfășura activitatea la alegere, individual, în cadrul societăților comerciale profesionale, potrivit legii, ori în calitate de practicieni în reorganizare și lichidare, salariați în interiorul activității.

(2) Prevederile art. 136 alin. (2) referitoare la răspunderea persoanei juridice administrator, precum și prevederile art. 136 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 se vor aplica, în mod corespunzător, în cazul în care calitatea de administrator judiciar sau de lichidator o are o societate comercială profesională.

Art. 6. — (1) Societățile comerciale profesionale de administrare judiciară și/sau de lichidare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă ca unic obiect de activitate desfășurarea activității de reorganizare și/sau lichidare, putând cuprinde și acordarea de consultanță economico-financiară;

b) majoritatea acționarilor sau asociaților să fie practicieni în reorganizare și lichidare și să dețină majoritatea capitalului social;

c) administratorii sau consiliul de administrație al societății comerciale profesionale să fie ales dintre acționarii sau asociații practicieni în reorganizare și lichidare;

d) acțiunile să fie nominative și orice alt asociat sau acționar să fie admis de adunarea generală.

(2) Societatea comercială profesională poate angaja practicieni în reorganizare și lichidare în calitate de salariați. Societatea comercială profesională și angajații săi nu pot îndeplini activitățile specifice profesiei pentru clienți cu interese contrare.

Art. 7. — Practicienii în reorganizare și lichidare sunt obligați să păstreze secretul profesional cu privire la orice aspect al activității care le-a fost încredințată, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.

Art. 8. — (1) Calitatea de administrator judiciar sau de lichidator judiciar este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte profesii, cu excepția celei de avocat, expert contabil ori contabil autorizat, chiar dacă aceștia sunt salariați în interiorul profesiei lor, precum și a celei de auditor financiar.

(2) Aceeași persoană nu poate avea simultan ori succesiv, pentru aceeași societate comercială, calitatea de avocat, auditor financiar, expert contabil ori contabil autorizat și de administrator judiciar sau lichidator judiciar.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică, de asemenea, asociaților, colaboratorilor și salariaților societății comerciale profesionale ce are calitatea de administrator judiciar sau de lichidator judiciar.

(4) Calitatea de administrator judiciar sau de lichidator este incompatibilă cu calitatea de funcționar public ori de angajat al unei instituții publice ori de interes public.

(5) În cazul cumulului calității de administrator judiciar sau de lichidator cu cea de avocat, auditor financiar sau expert contabil ori de contabil autorizat, modalitățile de

exercitare a acestora sunt supuse regulilor prevăzute în legile și în statutele profesiilor respective.

(6) Exercițarea atribuțiilor specifice activității practicienilor în reorganizare și lichidare este compatibilă cu funcția de arbitru, mediator, conciliator, expert judiciar și de sechestrul convențional sau judiciar, în condițiile legii. Cu toate acestea, aceeași persoană nu poate exercita succesiv funcțiile de arbitru, mediator sau conciliator și, ulterior, pe cea de lichidator decât după trecerea unei perioade de minimum un an, în cauzele privind aceeași societate comercială.

(7) Practicianul în reorganizare și lichidare, desemnat ca expert judiciar, nu va putea fi numit administrator judiciar în cauzele privind aceeași societate comercială decât după trecerea unei perioade de minimum 2 ani.

(8) Practicienii în reorganizare și lichidare care se încadrează în una dintre cauzele de incompatibilitate prevăzute la alin. (1)–(4) vor fi înscrși în secțiunea a V-a a Tabloului Uniunii Naționale a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare, potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (2).

(9) La data încetării stării de incompatibilitate Comitetul național de conducere al Uniunii va dispune, la cererea persoanei în cauză, radierea acesteia din lista cuprinzând persoanele incompatibile.

Art. 9. — (1) Dobândirea calității de practician în reorganizare și lichidare se face pe bază de examen.

(2) Regulile de desfășurare a examenului vor fi cuprinse în Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii Naționale a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare.

Art. 10. — Se poate prezenta la examenul prevăzut la art. 9 persoana care îndeplinește următoarele condiții:

a) are capacitate de exercițiu deplină;

b) întrunește condițiile prevăzute la art. 4 lit. a);

c) nu a suferit nici o condamnare care, potrivit legislației în vigoare, interzice dreptul de gestionare și de administrare a societăților comerciale.

Art. 11. — Practicienii în reorganizare și lichidare, persoane fizice sau juridice, garantează răspunderea profesională privind activitatea desfășurată, prin subscrierea unei polițe de asigurare.

Art. 12. — (1) Practicienii în reorganizare și lichidare primesc pentru activitatea depusă onorariile stabilite în condițiile legii.

(2) Obligația calculării și vărsării, în condițiile legii, a impozitului aferent sumelor plătite drept onorarii revine practicienilor în reorganizare și lichidare.

Art. 13. — Practicienii în reorganizare și lichidare răspund, în desfășurarea activității lor, disciplinar, administrativ, civil sau penal, după caz.

Art. 14. — (1) Sancțiunile disciplinare care se aplică practicienilor în reorganizare și lichidare, în raport cu gravitatea abaterilor săvârșite, sunt următoarele:

a) avertisment scris;

b) suspendarea calității de practician în reorganizare și lichidare pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an;

c) sancțiuni pecuniare, care se fac venit la bugetul Uniunii Naționale a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare și al căror quantum se va stabili și se va actualiza periodic prin hotărâre a Congresului Uniunii;

d) excluderea definitivă din Uniunea Națională a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare, însoțită de pierderea calității de practician în reorganizare și lichidare.

(2) Abaterile în funcție de care se aplică sancțiunile disciplinare se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare

Art. 15. — Se înființează Uniunea Națională a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare (U.N.P.R.L.), denumită în continuare *Uniunea*, persoană juridică de utilitate publică, autonomă și fără scop lucrativ, din care fac parte practicienii în reorganizare și lichidare, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță, având sediul în municipiul București.

Art. 16. — (1) Uniunea își constituie filiale cu personalitate juridică în reședințele de județ și în municipiul București, cu un număr de minimum 10 membri.

(2) Membrii Uniunii, care își desfășoară activitatea în județele în care nu poate fi constituită o filială, vor fi arondați unei filiale învecinate prin hotărâre a Comitetului național de conducere al Uniunii.

Art. 17. — Uniunea are următoarele atribuții:

a) organizează examenele pentru dobândirea calității de practician în reorganizare și lichidare, conform regulamentului elaborat în condițiile art. 9 alin. (2);

b) organizează evidența practicienilor în reorganizare și lichidare și a societăților comerciale profesionale de profil, prin înscrierea acestora în Tabloul Uniunii;

c) asigură buna desfășurare a activității practicienilor în reorganizare și lichidare;

d) sprijină formarea și perfecționarea profesională a practicienilor în reorganizare și lichidare;

e) apără prestigiul și independența profesională a membrilor săi în raporturile cu autoritățile publice, organismele specializate, precum și cu alte persoane fizice și juridice din țară și din străinătate;

f) colaborează cu asociații profesionale din țară și din străinătate;

g) elaborează și publică norme privind activitatea și conduita etică a practicienilor în reorganizare și lichidare, precum și ghiduri profesionale în domeniul reorganizării și lichidării;

h) editează publicații de specialitate;

i) îndeplinește alte atribuții stabilite prin lege sau prin regulament.

Art. 18. — (1) Activitatea de reorganizare și lichidare poate fi desfășurată numai de persoanele care au calitatea de practician în reorganizare și lichidare, dobândită în condițiile prezentei ordonanțe, care sunt înscrise în Tabloul Uniunii și dovedesc aceasta cu legitimația de membru, vizată anual. Tabloul Uniunii se publică în Monitorul Oficial al României. În Tabloul Uniunii sunt înscrși toți membrii, persoane fizice, precum și societățile comerciale profesionale de profil, grupate în funcție de criteriul teritorial.

(2) Tabloul Uniunii va fi împărțit astfel:

Secțiunea I: Persoane fizice române — date de identificare;

Secțiunea a II-a: Persoane juridice române — date de identificare;

Secțiunea a III-a: Persoane fizice străine — date de identificare;

Secțiunea a IV-a: Persoane juridice străine — date de identificare;

Secțiunea a V-a: Persoane incompatibile — date de identificare;

Secțiunea a VI-a: Sancțiuni;

Secțiunea a VII-a: Radieri.

(3) Informațiile și datele care se înscriu în Tabloul Uniunii vor fi stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii.

(4) Înscrierea în Tabloul Uniunii se face după achitarea taxei de înscriere.

Art. 19. — (1) Înscrierea în Tabloul Uniunii a practicienilor în reorganizare și lichidare se face, la cerere, de către filialele județene și a municipiului București, dacă cei în cauză fac dovada că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4.

(2) Contestația împotriva respingerii cererii de înscriere în Tabloul Uniunii se depune în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării și se soluționează de Comitetul național de conducere al Uniunii în termen de 30 de zile de la data înregistrării. Deciziile Comitetului național de conducere al Uniunii sunt definitive și pot fi atacate la instanțele ordinare de contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

(3) După înscrierea în Tabloul Uniunii practicienii în reorganizare și lichidare depun jurământ scris.

(4) Jurământul are următoarea formulare:

„Jur să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să respect prevederile Regulamentului Uniunii Naționale a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare, să păstrez secretul profesional și să aduc la îndeplinire cu conștiinciozitate îndatoririle ce îmi revin în calitate de administrator judiciar/lichidator.“

Art. 20. — (1) Membrii Uniunii au obligația să plătească cotizațiile profesionale. Neplata nejustificată a acestora pe o perioadă de un an atrage radierea din Tabloul Uniunii.

(2) De asemenea, sunt radiați din evidență practicienii în reorganizare și lichidare care au suferit o condamnare de natura celor prevăzute la art. 10 lit. c) ori au săvârșit abateri grave de altă natură, prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii.

Art. 21. — Societățile comerciale profesionale de practicieni în reorganizare și/sau lichidare, membre ale Uniunii, au obligația să comunice filialelor acesteia toate schimbările intervenite în componența asociațiilor, acționarilor sau angajaților lor care au această calitate.

Art. 22. — Persoanele juridice străine, precum și persoanele fizice străine, care nu au domiciliul în România, pot activa în calitate de practician în reorganizare și lichidare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, dacă în țările în care își au domiciliul sau, după caz, sediul profesional au această specializare și în condițiile stabilite prin convenții bilaterale încheiate în acest scop de Uniune cu organismele similare din statele respective.

Art. 23. — (1) Organele de conducere ale Uniunii sunt Congresul Uniunii, președintele Uniunii și Comitetul național de conducere al Uniunii.

(2) În cazul filialelor Uniunii organele de conducere sunt adunarea generală și comitetul de conducere.

Art. 24. — Activitatea Uniunii și a filialelor sale este controlată de către cenzori aleși de Congresul Uniunii, respectiv de către adunările generale.

Art. 25. — (1) Congresul inaugural al Uniunii va adopta Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii, care va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(2) Orice modificare și/sau completare a regulamentului se face de către Congresul Uniunii, numai în limita reglementărilor legale și în conformitate cu prevederile alin. (1).

Art. 26. — (1) Congresul Uniunii se constituie din membrii Comitetului național de conducere, membrii comitetelor de conducere ale filialelor Uniunii, ai consiliilor de disciplină, precum și din câte un reprezentant la 10 membri din fiecare filială, desemnat de adunarea generală.

(2) Congresul Uniunii și adunările generale ale filialelor se reunesc o dată pe an și ori de câte ori se consideră necesar, la convocarea președintelui Comitetului național de conducere, respectiv a comitetului de conducere al filialei, a

10% din numărul membrilor săi sau a trei cincimi din numărul membrilor Consiliului superior de disciplină, respectiv a două treimi din numărul membrilor consiliului de disciplină.

(3) Congresul Uniunii este legal constituit în prezența majorității membrilor prevăzuți la alin. (1), iar hotărârile sunt valabil adoptate cu votul majorității membrilor prezenți.

(4) Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul necesar, este convocat un nou congres în termen de cel mult 45 de zile. Acesta este legal constituit în prezența a minimum 40% din numărul membrilor și reprezentanților prevăzuți la alin. (1).

Art. 27. — (1) Congresul Uniunii are următoarele atribuții:

a) stabilește coordonatele de bază pentru asigurarea bunei desfășurări a activității practicienilor în reorganizare și lichidare;

b) adoptă Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii, precum și modificările și completările acestuia;

c) examinează și aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și bilanțul contabil ale Uniunii;

d) aprobă sistemul de salarizare pentru conducerea Uniunii și a filialelor acesteia, precum și pentru aparatul propriu al acestora;

e) alege și revocă președintele Uniunii, membrii Comitetului național de conducere a Uniunii și ai comisiei de cenzori a acesteia;

f) examinează activitatea desfășurată de Comitetul național de conducere și de comitetele de conducere ale filialelor Uniunii și dispune măsurile necesare;

g) hotărăște sancționarea disciplinară a membrilor Comitetului național de conducere și ai comitetelor de conducere ale filialelor Uniunii, în conformitate cu dispozițiile art. 14, la propunerea Consiliului superior de disciplină. Hotărârile Congresului Uniunii sunt definitive. Contestățiile împotriva sancțiunilor hotărâte de Congresul Uniunii pot fi formulate în termen de 30 de zile de la data comunicării oficiale, în scris, a hotărârii și se judecă de instanțele ordinare de contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 29/1990;

h) aprobă planurile anuale de activitate ale Comitetului național de conducere și ale comitetelor de conducere ale filialelor Uniunii;

i) alege și revocă membrii Consiliului superior de disciplină;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege și de regulament.

(2) Congresul Uniunii poate decide organizarea casei de asigurări pentru răspundere profesională a membrilor Uniunii și a casei de asigurări sociale a Uniunii, care dobândesc personalitate juridică la data constituirii lor, în condițiile legii și ale regulamentului.

Art. 28. — Comitetul național de conducere este format din 11 membri titulari, din care un președinte, 3 vicepreședinți și 5 membri supleanți, și are următoarele atribuții:

a) organizează în mod unitar, la nivel național, examenele de dobândire a calității de practician în reorganizare și lichidare;

b) întocmește documentarea profesională și asigură consultarea și informarea curentă a membrilor Uniunii; organizează întâlniri profesionale, seminarii, simpozioane pentru toți membrii Uniunii, în special pentru cei recent intrați în corpul profesional; organizează, la cerere, cursuri de pregătire pentru candidații la intrarea în Uniune;

c) apără interesele membrilor Uniunii în fața organelor administrației publice, în fața instanțelor judecătorești, a oricăror alte instituții și persoane juridice, precum și în fața persoanelor fizice; în acest scop, are calitatea și dreptul de

a interveni în orice litigiu în care sunt puse în discuție interesele Uniunii;

d) veghează la respectarea de către membrii Uniunii a prevederilor prezentei ordonanțe și ale regulamentului Uniunii, a eticii și demnității profesionale, a drepturilor persoanelor fizice și juridice;

e) organizează activități sociale și culturale pentru membrii Uniunii și le acordă acestora asistență, inclusiv financiară, în caz de nevoie;

f) veghează la armonia și la colaborarea dintre membrii Uniunii și ia măsuri pentru împiedicarea concurenței neloiale între ei;

g) intervine pentru a concilia și, la cerere, pentru a arbitra litigiile profesionale dintre membrii Uniunii;

h) verifică, prin membrii săi sau prin alți membri ai Uniunii, delegați în acest scop, activitatea profesională; nu vor putea face obiectul verificării raporturile cu clientul, inclusiv cele privitoare la onorariu;

i) face propuneri de modificare a prezentei ordonanțe și le transmite Ministerului Justiției sau altor persoane ori instituții care au drept de inițiativă legislativă;

j) reprezintă Uniunea în Parlament, în fața comisiilor de specialitate sau în plen, cu prilejul discutării proiectelor de lege de modificare a prezentei ordonanțe, precum și a legilor care reglementează aspectele fiscale ale desfășurării activității; asigură apariția și difuzarea organului de presă al Uniunii;

l) convoacă Congresul Uniunii în termen de maximum 30 de zile, în cazul în care numărul membrilor săi a scăzut sub jumătate; prevederea se aplică și comitetelor de conducere ale filialelor;

m) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau de regulament.

Art. 29. — (1) Președintele Uniunii este și președintele Comitetului național de conducere și este ales de Congresul Uniunii dintre membrii Uniunii pentru un mandat de 4 ani.

(2) Membrii titulari și membrii supleanți ai Comitetului național de conducere al Uniunii sunt aleși prin vot secret, pe o perioadă de 4 ani.

(3) Membrii cărora le încetează mandatul pot fi realeși după cel puțin o perioadă egală cu cea a mandatului îndeplinit.

(4) Prevederile alin. (2) și (3), referitoare la alegeri, sunt aplicabile în mod corespunzător și comitetelor de conducere ale filialelor Uniunii.

(5) Președintele Uniunii reprezintă Uniunea în fața autorităților publice, precum și în raporturile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate. Acesta poate delega atribuțiile de reprezentare unui alt membru al Comitetului național de conducere al Uniunii.

(6) Sub rezerva dispozițiilor art. 28 lit. l), în cazul scăderii numărului de membri ai Comitetului național de conducere al Uniunii și ai comitetelor de conducere ale filialelor Uniunii, acestea vor funcționa cu numărul de membri rămași, până la proximal congres al Uniunii, respectiv până la proxima adunare generală a filialei.

Art. 30. — (1) Pe lângă Comitetul național de conducere al Uniunii funcționează Consiliul superior de disciplină, compus din 5 membri titulari — președintele și 4 membri — și 3 membri supleanți, desemnați de Congresul Uniunii pentru o perioadă de 4 ani dintre practicienii în reorganizare și lichidare aflați în evidența Uniunii, care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită.

(2) Consiliul superior de disciplină aplică sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 14 și soluționează contestațiile la hotărârile disciplinare pronunțate de consiliile de disciplină

ale filialelor. Deciziile de soluționare a contestațiilor la hotărârile disciplinare pronunțate de consiliile de disciplină ale filialelor pot fi atacate în termen de 30 de zile de la data comunicării oficiale, în scris, a hotărârii și se judecă de instanțele ordinare de contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 29/1990.

(3) Contestațiile împotriva sancțiunilor aplicate de Consiliul superior de disciplină se depun la Comitetul național de conducere al Uniunii, care se pronunță prin decizie. În acest caz sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 19 alin. (2).

Art. 31. — (1) Adunarea generală a filialelor este formată din membri practicieni în reorganizare și lichidare, cu domiciliul, respectiv cu sediul principal, stabilit în județul respectiv sau în municipiul București, după caz.

(2) Adunarea generală a filialei este legal constituită în prezența majorității membrilor prevăzuți la alin. (1), iar hotărârile sunt valabile adoptate cu majoritatea celor prezenți.

(3) Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul necesar, este convocată o nouă adunare generală în termen de cel mult 30 de zile. Aceasta este legal constituită în prezența a minimum 40% din numărul membrilor prevăzuți la alin. (1).

(4) Filiala dobândește personalitate juridică la data constituirii sale în mod legal.

Art. 32. — Adunarea generală a filialei are următoarele atribuții:

a) examinează și aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al filialei și execuția acestuia;

b) asigură buna desfășurare a activității profesionale pe plan local;

c) alege și revocă membrii comitetului de conducere și ai comisiei de cenzori a filialei;

d) propune, dintre membrii săi, candidați pentru Comitetul național de conducere al Uniunii;

e) examinează activitatea desfășurată de comitetul de conducere al filialei și de consiliul de disciplină care funcționează pe lângă acesta și hotărăște.

Art. 33. — (1) Pe lângă comitetul de conducere al filialei funcționează un consiliu de disciplină, compus din 3 membri titulari — președintele și 2 membri — și 3 membri supleanți, desemnați de adunarea generală pentru o perioadă de 4 ani dintre membrii practicieni în reorganizare și lichidare, care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită.

(2) Consiliul de disciplină al filialei aplică sancțiunile prevăzute la art. 14.

Art. 34. — (1) Uniunea și filialele sale își acoperă cheltuielile din venituri, care se constituie din:

a) taxa de înscriere la examenul de dobândire a calității de practician în reorganizare și lichidare;

b) taxa de înscriere în evidența Uniunii;

c) contribuțiile membrilor, stabilite pe tranșe de venituri, precum și cotizațiile acestora;

d) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;

e) donații, sponsorizări și alte bunuri, dobândite în condițiile legii;

f) alte venituri din activitatea Uniunii și a filialelor sale, stabilite prin regulament.

(2) O parte din veniturile realizate de filiale se varsă la Uniune, potrivit normelor stabilite în regulament.

(3) Taxele de înscriere în evidență, cotizația și contribuțiile pe tranșe de venituri se stabilesc anual de către Congresul Uniunii.

CAPITOLUL III

Asigurarea profesională și socială

Art. 35. — (1) Fiecare membru al Uniunii este obligat să se asigure profesional, în cadrul casei de asigurări a Uniunii sau la o altă societate de asigurări, într-un termen de 30 de zile de la admiterea în Uniune. În caz de neconformare, membrului respectiv i se va da un termen de grație de 30 de zile de către comitetul de conducere al filialei.

(2) Nerespectarea obligației de asigurare de răspundere profesională în acest termen duce la pierderea calității de membru al Uniunii.

(3) Calitatea de membru al Uniunii se suspendă în cazul neplății primei de asigurare. Suspendarea încetează numai după plata întregii sume restante.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 36. — (1) Congresul inaugural al Uniunii va fi organizat de Asociația Practicienilor în Reorganizare și Lichidare din România (A.P.R.L.R.) în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României. La acest congres vor putea participa membrii A.P.R.L.R. și persoanele prevăzute la art. 37, care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta ordonanță pentru dobândirea calității de practician în reorganizare și lichidare.

(2) Consiliul de administrație al A.P.R.L.R. va convoca congresul în termen de maximum 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe. De asemenea, acesta va conduce congresul și va verifica îndeplinirea condițiilor de participare.

(3) La data desfășurării congresului, A.P.R.L.R. va hotărî cu privire la patrimoniul său.

Art. 37. — (1) Membrii A.P.R.L.R. care îndeplinesc condițiile stabilite la lit. a)–c) ale art. 10 sunt scutiți de susținerea examenului prevăzut la art. 9.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de examen, în condițiile prevăzute la alin. (1), persoanele fizice care au desfășurat activități de reorganizare sau lichidare, în calitate de administrator judiciar sau lichidator, și care vor depune cerere de primire în Uniune în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Persoanele juridice care au desfășurat activități de reorganizare sau lichidare până la data publicării prezentei ordonanțe își vor putea păstra calitatea de membru al Uniunii, dacă se vor conforma condițiilor impuse de art. 6 alin. (1) în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 40. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind constituirea Fondului special pentru executarea lucrărilor de consolidare la Palatul de Justiție din București

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și al art. 1 lit. D pct. 2 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Se aprobă înființarea Fondului special pentru executarea lucrărilor de consolidare la Palatul de Justiție din București, imobilul din Calea Rahovei nr. 2—4.

Art. 2. — Fondul special prevăzut la alin. (1) se constituie la Ministerul Justiției, care răspunde de gestionarea lui.

Art. 3. — Fondul special se alimentează prin virarea unei cote de maximum 30% din veniturile realizate potrivit Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, prin ordin al ministrului justiției.

Art. 4. — (1) Ministerul Finanțelor va crea un cont separat pentru virarea, lunar, a sumelor destinate fondului special prevăzut în prezenta ordonanță, ai căror titulari vor fi Ministerul Justiției și Tribunalul București.

(2) Sumele prevăzute la art. 3 se varsă în contul fondului special până la data de 20 a fiecărei luni din încasările lunii precedente.

Art. 5. — (1) În limita disponibilităților, sumele pot fi utilizate pentru investiții la alte clădiri necesare pentru funcționarea instanțelor din municipiul București.

(2) Sumele rămase neutilizate la finele anului vor fi reportate în anul următor, pentru a fi cheltuite cu aceeași destinație.

Art. 6. — Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe se exercită de către organele de specialitate ale Ministerului Justiției.

Art. 7. — În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe Ministerul Justiției, cu avizul Ministerului Finanțelor, va elabora norme privind metodologia de programare, de calcul, de raportare și de control referitor la utilizarea sumelor din fondul special.

Art. 8. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 30 august 1999.
Nr. 80.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru ratificarea Convenției europene privind valoarea internațională a hotărârilor represive, adoptată la Haga la 28 mai 1970

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. C pct. 10 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Se ratifică Convenția europeană privind valoarea internațională a hotărârilor represive, adoptată la Haga la 28 mai 1970.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare se vor formula următoarele declarații:

În baza art. 19 paragraful 2:

Fără a aduce atingere prevederilor art. 19 paragraful 1, cererile formulate în temeiul prezentei convenții și documentele anexate vor fi trimise autorităților române, însoțite de o traducere în limba franceză sau engleză.

În baza art. 61 paragraful 1:

(1) România va refuza executarea unei sancțiuni, dacă apreciază că aceasta privește o infracțiune de ordin religios — anexa nr. 1 lit. a).

(2) România va refuza executarea unei sancțiuni penale pronunțate pentru fapte care, în temeiul legii sale interne, ar fi de competența exclusivă a unei autorități administrative — anexa nr. 1 lit. b).

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
p. Ministrul afacerilor externe,
Ioan Pascu,
secretar de stat

București, 30 august 1999.
Nr. 90.

CONVENȚIE EUROPEANĂ privind valoarea internațională a hotărârilor represive*)

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, considerând că lupta împotriva criminalității, ale cărei efecte se manifestă din ce în ce mai mult dincolo de frontierele unei țări, impune pe plan internațional folosirea unor mijloace moderne și eficiente, convinse de necesitatea de a se urma o politică penală comună tinzând la protejarea societății, conștiente de necesitatea de a respecta demnitatea umană și de a favoriza reabilitarea delincvenților, considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai strânsă uniune între membrii săi, au convenit după cum urmează:

TITLUL I Definiții

ARTICOLUL 1

În înțelesul prezentei convenții, expresia:

a) *hotărâre represivă europeană* desemnează orice hotărâre definitivă pronunțată de o jurisdicție represivă a unui stat contractant, ca urmare a unei acțiuni penale;

b) *infracțiune* cuprinde, în afară de faptele constituind infracțiuni penale, pe cele care sunt vizate de dispozițiile legale menționate în anexa nr. 2, cu condiția ca, dacă aceste dispoziții dau competență unei autorități administrative, cel interesat să aibă posibilitatea de a aduce cauza în fața unei instanțe jurisdicționale;

c) *condamnare* înseamnă pronunțarea unei sancțiuni;

d) *sancțiune* desemnează orice pedeapsă și măsură aplicate unei persoane ca urmare a unei infracțiuni și pronunțate în mod expres printr-o hotărâre represivă europeană sau printr-o ordonanță penală;

e) *decădere* desemnează orice privare sau suspendare a unui drept, orice interdicție sau incapacitate;

f) *hotărâre în lipsă* desemnează orice hotărâre considerată astfel potrivit paragrafului 2 al art. 21;

g) *ordonanță penală* desemnează oricare dintre hotărârile pronunțate într-un alt stat contractant, menționate în anexa nr. 3.

TITLUL II Executarea hotărârilor represive europene

Secțiunea 1

Dispoziții generale

(a) **Condiții generale de executare**

ARTICOLUL 2

Prezentul titlu este aplicabil:

- a) sancțiunilor privative de libertate;
- b) amenzilor sau confiscărilor;
- c) decăderilor.

ARTICOLUL 3

1. În cazurile și în condițiile prevăzute în prezenta convenție fiecare stat contractant are competența să procedeze la executarea unei sancțiuni pronunțate într-unul din celelalte state contractante și care este executorie în acel stat.

2. Această competență nu poate fi exercitată decât ca urmare a unei cereri de executare, prezentată de celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 4

1. O sancțiune nu poate fi pusă în executare de către un alt stat contractant decât dacă, potrivit legii acestuia, fapta pentru care s-a pronunțat sancțiunea ar fi constituit, în cazul în care a fost săvârșită în acest stat, o infracțiune și autorul ar fi fost sancționabil.

2. Dacă prin condamnare sunt reprimite mai multe infracțiuni dintre care unele nu întrunesc condițiile prevăzute la paragraful 1, statul de condamnare indică partea din sancțiune aplicabilă infracțiunilor care întrunesc aceste condiții.

ARTICOLUL 5

Statul de condamnare nu poate cere executarea unei sancțiuni unui alt stat contractant decât dacă una sau mai multe dintre următoarele condiții sunt îndeplinite:

a) dacă condamnatul are reședința sa obișnuită în celălalt stat;

b) dacă executarea sancțiunii în celălalt stat este susceptibilă să amelioreze posibilitățile de reintegrare socială a condamnatului;

c) dacă este vorba de o sancțiune privativă de libertate care ar putea fi executată în celălalt stat, în continuarea unei alte sancțiuni privative de libertate pe care condamnatul o execută sau urmează să o execute în acest stat;

d) dacă celălalt stat este statul de origine al condamnatului și s-a declarat deja că este gata să preia executarea acestei sancțiuni;

e) dacă apreciază că nu este în măsură să asigure el însuși executarea sancțiunii, chiar recurgând la extrădare, iar celălalt stat are această posibilitate.

ARTICOLUL 6

Executarea cerută în condițiile stabilite prin dispozițiile precedente nu poate fi refuzată în întregime sau în parte decât în unul dintre următoarele cazuri:

a) dacă executarea ar fi contrară principiilor fundamentale ale ordinii de drept a statului solicitat;

b) dacă statul solicitat consideră că infracțiunea reprimată prin condamnare îmbracă un caracter politic sau este vorba de o infracțiune pur militară;

c) dacă statul solicitat consideră că există motive serioase de a se crede că respectiva condamnare a fost

*) Traducere.

provocată sau agravată din considerente de rasă, religie, cetățenie sau opinie politică;

d) dacă executarea este contrară angajamentelor internaționale ale statului solicitat;

e) dacă fapta constituie obiect de urmărire în statul solicitat sau dacă acesta hotărăște să înceapă urmărirea;

f) dacă autoritățile competente ale statului solicitat au hotărât să nu înceapă urmărirea sau să înceteze urmărirea pe care au exercitat-o pentru aceeași faptă;

g) dacă fapta a fost săvârșită în afara teritoriului statului solicitant;

h) dacă statul solicitat nu este în măsură să pună în executare sancțiunea;

i) dacă cererea este întemeiată pe art. 5 lit. e) și nici una dintre celelalte condiții prevăzute de acest articol nu este îndeplinită;

j) dacă statul solicitat consideră că statul solicitant este în măsură să asigure el însuși executarea sancțiunii;

k) dacă, din cauza vârstei sale în momentul săvârșirii faptei, condamnatul nu ar putea fi urmărit în statul solicitat;

l) dacă sancțiunea este prescrisă potrivit legii statului solicitat;

m) în măsura în care prin hotărâre se pronunță o decădere.

ARTICOLUL 7

Nu se poate da curs unei cereri de executare dacă aceasta contravine principiilor recunoscute prin dispozițiile titlului III — secțiunea 1.

(b) Efecte ale transmiterii executării

ARTICOLUL 8

Pentru aplicarea prevederilor lit. c) a art. 6 și a rezervei menționate în anexa nr. 1, actele de întrerupere sau de suspendare a prescripției, îndeplinite în mod valabil de autoritățile statului de condamnare, sunt considerate în statul solicitat ca producând același efect în ceea ce privește aprecierea prescripției potrivit dreptului acestui stat.

ARTICOLUL 9

1. Condamnatul deținut în statul solicitant, care va fi predat statului solicitat în scopul executării pedepsei, nu va fi nici urmărit, nici judecat, nici deținut în vederea executării unei pedepse sau măsuri de siguranță, nici supus vreunei alte restricții a libertății sale individuale pentru vreo faptă anterioară predării, alta decât cea care a motivat condamnarea de executat, în afara următoarelor cazuri:

a) când statul care l-a predat consimte la aceasta. În acest scop se va prezenta o cerere, însoțită de toate actele utile și de un proces-verbal judiciar în care se consemnează orice declarație făcută de condamnat. Acest consimțământ va fi dat atunci când infracțiunea pentru care este cerut ar putea da loc la extrădare potrivit legii statului solicitant al executării sau când extrădarea nu ar fi exclusă decât motivat de quantumul pedepsei;

b) când, având posibilitatea să o facă, condamnatul nu a părăsit, în cele 45 de zile următoare eliberării sale definitive, teritoriul statului căruia i-a fost predat sau dacă s-a înapoiat acolo după ce l-a părăsit.

2. Totuși statul solicitat pentru executare va putea lua măsurile necesare în vederea, pe de o parte, a unei even-

tuale retrimiteri din teritoriul său sau, pe de altă parte, a întreruperii prescripției potrivit legislației sale, inclusiv recursul la o procedură în lipsă.

ARTICOLUL 10

1. Executarea este guvernată de legea statului solicitat și numai acest stat este competent să ia toate hotărârile corespunzătoare, îndeosebi în ceea ce privește eliberarea condiționată.

2. Numai statul solicitant are dreptul să statueze asupra oricărei forme de recurs vizând revizuirea condamnării.

3. Oricare dintre cele două state poate să exercite dreptul de amnistiere sau de grațiere.

ARTICOLUL 11

1. De îndată ce statul de condamnare a prezentat cererea de executare, el nu mai poate pune în executare sancțiunea care formează obiectul cererii. Totuși statul de condamnare poate pune în executare o sancțiune privativă de libertate atunci când condamnatul se află deja deținut pe teritoriul acestui stat, în momentul prezentării cererii.

2. Statul solicitant își recapătă dreptul de executare:

a) dacă își retrage cererea mai înainte ca statul solicitat să îl fi informat despre intenția sa de a da curs cererii;

b) dacă statul solicitat îl informează despre refuzul său de a da curs cererii;

c) dacă statul solicitat renunță în mod expres la dreptul său de executare. Renunțarea nu poate avea loc decât dacă cele două state interesate consimt la aceasta sau dacă executarea nu mai este posibilă în statul solicitat. Ea este, în acest din urmă caz, obligatorie, dacă statul solicitant a cerut-o.

ARTICOLUL 12

1. Autoritățile competente ale statului solicitat trebuie să pună capăt executării de îndată ce au cunoștință despre o grațiere, amnistie, o cale de atac vizând revizuirea sau despre orice altă hotărâre având ca efect înlăturarea caracterului executoriu al sancțiunii. Se procedează tot astfel în cazul executării unei amenzi, când condamnatul a plătit-o autorității competente a statului solicitant.

2. Statul solicitant informează, fără întârziere, statul solicitat despre orice hotărâre sau orice alt act de procedură intervenit pe teritoriul său, care, potrivit paragrafului precedent, pun capăt dreptului de executare.

(c) Dispoziții diverse

ARTICOLUL 13

1. Tranzitul pe teritoriul unui stat contractant al unei persoane care este deținută și trebuie să fie transferată spre un stat contractant terț, în temeiul prezentei convenții, se acordă la cererea statului unde această persoană este deținută. Statul de tranzit poate pretinde să primească orice document relevant, înainte de a lua o hotărâre asupra cererii. Persoana transferată trebuie să rămână în detenție pe teritoriul statului de tranzit, în afară de cazul în care statul de unde persoana este transferată nu cere punerea acesteia în libertate.

2. În afara cazurilor în care transferul este cerut potrivit art. 34, oricare stat contractant poate refuza să acorde tranzitul:

a) pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 6 lit. b) și c);

b) dacă persoana în cauză este unul dintre resortisanții săi.

3. În cazul în care se folosește calea aeriană, se face aplicarea următoarelor dispoziții:

a) atunci când nici o aterizare nu este prevăzută, statul de unde persoana urmează să fie transferată poate înștiința statul peste al cărui teritoriu se va zbura că persoana în cauză este transferată în aplicarea prezentei convenții. În caz de aterizare forțată această notificare produce efectele cererii de arestare provizorie menționate la art. 32 paragraful 2 și trebuie să se facă o cerere formală de tranzit corespunzătoare;

b) când se prevede o aterizare, se va face o cerere formală de tranzit.

ARTICOLUL 14

Statele contractante renunță să pretindă unul de la celălalt rambursarea cheltuielilor rezultând din aplicarea prezentei convenții.

Secțiunea a 2-a **Cereri de executare**

ARTICOLUL 15

1. Cererile prevăzute prin prezenta convenție se fac în scris. Ele sunt adresate, ca toate comunicările necesare aplicării prezentei convenții, fie de către Ministerul Justiției al statului solicitat, fie, în temeiul unui acord între statele contractante interesate, direct prin autoritățile statului solicitant către autoritățile statului solicitat și retrimise pe aceeași cale.

2. În caz de urgență, cererile și comunicările vor putea fi transmise prin intermediul Organizației Internaționale de Poliție Criminală (INTERPOL).

3. Orice stat contractant va putea, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să facă cunoscut că înțelege să deroge de la regulile de transmitere enunțate la paragraful 1 al prezentului articol.

ARTICOLUL 16

Cererea de executare este însoțită de original sau de o copie certificată conformă hotărârii a cărei executare se cere, precum și de toate documentele folosite. Originalul sau o copie certificată conformă întregului dosar penal sau a unei părți a acestuia se va transmite statului solicitat, la cererea acestuia. Caracterul executoriu al sancțiunii se certifică de autoritatea competentă a statului solicitant.

ARTICOLUL 17

Dacă statul solicitat consideră că informațiile comunicate de statul solicitant sunt insuficiente pentru a-i permite să aplice prezenta convenție, el va cere completarea informațiilor necesare. El poate fixa un termen pentru obținerea acestor informații.

ARTICOLUL 18

1. Autoritățile statului solicitat vor informa, fără întârziere, pe cele ale statului solicitant despre urmarea care a fost dată cererii de executare.

2. Dacă este cazul, autoritățile statului solicitat remit celor ale statului solicitant un document certificând că sancțiunea a fost executată.

ARTICOLUL 19

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al prezentului articol, nu poate fi pretinsă traducerea cererilor și a pieselor-anexe.

2. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să își rezerve facultatea de a pretinde ca cererile și actele anexate să îi fie adresate însoțite fie de o traducere în propria sa limbă, fie de o traducere în oricare dintre limbile oficiale ale Consiliului European sau în acea limbă pe care el o va indica. Celelalte state pot aplica regula reciprocității.

3. Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la traducerea cererilor și pieselor anexate la acordurile sau aranjamentele în vigoare ori care urmează să intervină între două sau mai multe state contractante.

ARTICOLUL 20

Piese și documentele transmise în aplicarea prezentei convenții sunt scutite de legalizare.

Secțiunea a 3-a **Hotărâri în lipsă și ordonanțe penale**

ARTICOLUL 21

1. Sub rezerva dispozițiilor contrare cuprinse în prezenta convenție, executarea hotărârilor pronunțate în lipsă și a ordonanțelor penale este supusă aceluiași reguli ca pentru celelalte hotărâri.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, se consideră *hotărâre în lipsă*, în înțelesul prezentei convenții, orice hotărâre pronunțată de o jurisdicție represivă a unui stat contractant ca urmare a unei acțiuni penale, atunci când condamnatul nu s-a înfățișat personal în ședință.

3. Fără a aduce atingere prevederilor art. 25 paragraful 2, ale art. 26 paragraful 2 și ale art. 29, se consideră contradictorie:

a) orice hotărâre în lipsă și orice ordonanță penală, confirmate sau pronunțate ca urmare a opoziției condamnatului în statul de condamnare;

b) orice hotărâre dată în lipsă, în apel, cu condiția ca apelul împotriva hotărârii primei instanțe să fi fost introdus de către condamnat.

ARTICOLUL 22

Hotărârea dată în lipsă și ordonanța penală, care nu au făcut încă obiectul unei opoziții sau al unei alte căi de atac, pot fi trimise statului solicitat de îndată ce sunt pronunțate, spre notificare și eventuală executare.

ARTICOLUL 23

1. Dacă statul solicitat consideră că este cazul să dea urmare cererii de executare a unei hotărâri în lipsă sau a unei ordonanțe penale, el va lua măsuri să i se notifice condamnatului personal hotărârea pronunțată în statul solicitant.

2. În actul de notificare trimis condamnatului se va pune în vedere acestuia că:

a) o cerere de executare a fost prezentată potrivit prezentei convenții;

b) singura cale de atac care îi este accesibilă este opoziția prevăzută la art. 24;

c) declararea opoziției urmează a fi făcută la autoritatea ce îi este desemnată și că această declarație este supusă, pentru a fi primită, condițiilor cerute de art. 24, precum și că poate cere să fie judecat de către autoritățile statului de condamnare;

d) pentru realizarea scopului acestei convenții, în lipsa oricărei opoziții în cadrul termenului prevăzut, hotărârea va fi considerată că a fost pronunțată cu audierea acuzatului.

3. O copie de pe actul de notificare va fi adresată fără întârziere autorității care a cerut executarea.

ARTICOLUL 24

1. De îndată ce hotărârea a fost notificată potrivit prevederilor art. 23, singura cale de atac deschisă condamnatului este opoziția. Această opoziție este supusă, la alegerea condamnatului, fie jurisdicției competente a statului solicitant, fie celei a statului solicitat. Dacă condamnatul nu își exprimă opțiunea, opoziția este supusă jurisdicției competente a statului solicitat.

2. În ambele cazuri prevăzute la paragraful precedent opoziția este primită, dacă este făcută prin declarație adresată autorității competente a statului solicitat, în termen de 30 de zile din ziua notificării. Termenul se calculează potrivit prevederilor în materie existente în legea statului solicitat. Autoritatea competentă a acestui stat înștiințează de îndată autoritatea care a făcut cererea de executare.

ARTICOLUL 25

1. Dacă opoziția se judecă în statul solicitant, condamnatul este citat să se prezinte în acest stat la ședința fixată pentru o nouă examinare a pricinii. Această citație i se va notifica personal cu cel puțin 21 de zile înainte de această nouă examinare. Acest termen poate fi redus, cu consimțământul condamnatului. Noua examinare va avea loc în fața judecătorului competent al statului solicitant și potrivit procedurii acestui stat.

2. Dacă condamnatul nu se prezintă în persoană sau nu este reprezentat potrivit legii statului solicitant, judecătorul declară opoziția fără valoare, iar hotărârea sa este comunicată autorității competente a statului solicitat. La fel, când judecătorul declară opoziția inadmisibilă. Și într-un caz și în celălalt, pentru realizarea scopului acestei convenții, hotărârea pronunțată în lipsă sau ordonanța penală se va considera că a fost pronunțată cu audierea acuzatului.

3. Dacă condamnatul se prezintă în persoană sau este reprezentat potrivit legii statului solicitant și dacă opoziția este admisibilă, cererea de executare se consideră fără valoare.

ARTICOLUL 26

1. Dacă opoziția se judecă în statul solicitat, condamnatul va fi citat să se prezinte în acest stat la ședința fixată pentru o nouă examinare a cauzei. Această citație i se va notifica personal cu cel puțin 21 de zile înainte de această nouă examinare. Acest termen poate fi redus cu

consimțământul condamnatului. Noua examinare are loc în fața judecătorului competent al statului solicitat și potrivit procedurii acestui stat.

2. Dacă condamnatul nu se prezintă în persoană sau nu este reprezentat potrivit legii statului solicitat, judecătorul declară opoziția neavenită. În acest caz, pentru realizarea scopului prezentei convenții și atunci când judecătorul declară opoziția inadmisibilă, hotărârea pronunțată în lipsă sau ordonanța penală se consideră că a fost pronunțată cu audierea acuzatului.

3. Dacă condamnatul se prezintă în persoană sau este reprezentat potrivit legii statului solicitat și dacă opoziția este admisibilă, fapta se judecă ca și când ar fi fost săvârșită în acest stat. Totuși nu se poate proceda la examinare, dacă prescripția acțiunii ar fi împlinită. Hotărârea pronunțată în statul solicitant se consideră fără valoare.

4. Orice act în vederea urmăririi sau instrucției, îndeplinit în statul de condamnare potrivit legilor și regulamentelor acolo în vigoare, are aceeași valoare în statul solicitat ca și când ar fi fost îndeplinit de către autoritățile acestui stat, fără ca această asimilare să poată avea ca efect să confere actului respectiv o forță probantă mai mare decât cea pe care o are în statul solicitant.

ARTICOLUL 27

Pentru introducerea opoziției și pentru procedura ce urmează cel condamnat în lipsă sau prin ordonanță penală are dreptul să i se asigure, din oficiu, un apărător în cazurile și condițiile prevăzute de legea statului solicitat și, dacă este cazul, a statului solicitant.

ARTICOLUL 28

Hotărârile judecătorești pronunțate în temeiul art. 26 paragraful 3 și executarea lor sunt supuse aplicării exclusive a legii statului solicitat.

ARTICOLUL 29

Dacă condamnatul în lipsă sau prin ordonanță penală nu face opoziție, hotărârea se consideră contradictorie pentru aplicarea în întregime a prezentei convenții.

ARTICOLUL 30

Dispozițiile legilor naționale privitoare la restituirea în întregime sunt aplicabile atunci când, pentru rațiuni independente de voința sa, condamnatul a omis să respecte termenele prevăzute la art. 24, 25 și 26 sau să se prezinte la ședința fixată pentru noua examinare a cauzei.

Secțiunea a 4-a

Măsuri provizorii

ARTICOLUL 31

Dacă persoana judecată este prezentă în statul solicitant, după ce a fost primită notificarea acceptării cererii acestui stat în vederea executării unei hotărâri implicând o privare de libertate, acest stat poate, dacă consideră necesar pentru a asigura executarea, să aresteze această persoană în scopul de a o transfera potrivit dispozițiilor art. 43.

ARTICOLUL 32

1. Când statul solicitant a cerut executarea, statul solicitat poate proceda la arestarea condamnatului:

- a) dacă legea statului solicitat autorizează detenția preventivă pentru acea infracțiune; și
- b) dacă există pericol de fugă sau, în cazul unei condamnări în lipsă, pericol de ascundere sau de alterare a probelor.

2. Când statul solicitant își anunță intenția de a cere executarea, statul solicitat poate, la cererea statului solicitant, să procedeze la arestarea condamnatului, în măsura în care condițiile menționate la lit. a) și b) ale paragrafului precedent sunt îndeplinite. Această cerere trebuie să menționeze infracțiunea care a atras condamnarea, data și locul unde aceasta a fost săvârșită, precum și semnalmentele, cât mai precise posibil, ale condamnatului. Cererea trebuie, de asemenea, să cuprindă o expunere succintă a faptelor pe care se sprijină condamnarea.

ARTICOLUL 33

1. Detenția este reglementată de legea statului solicitat, care determină, de asemenea, condițiile în care persoana arestată poate fi pusă în libertate.

2. Detenția ia sfârșit în orice caz:

- a) dacă durata sa este egală cu cea a sancțiunii private de libertate pronunțate;
- b) dacă s-a procedat la arestare în aplicarea prevederilor art. 32 paragraful 2 și dacă statul solicitat nu a primit în termen de 18 zile, începând cu data arestării, cererea însoțită de documentele prevăzute la art. 16.

ARTICOLUL 34

1. Persoana deținută în statul solicitat în temeiul art. 32 și citată să se înfățișeze în ședința tribunalului competent al statului solicitant, conform prevederilor art. 25, ca urmare a opoziției pe care a făcut-o, va fi transferată, în acest scop, pe teritoriul acestui din urmă stat.

2. Detenția persoanei transferate nu va fi menținută de statul solicitant în cazurile prevăzute la art. 33 paragraful 2 lit. a) sau dacă statul solicitant nu cere executarea noii condamnări. Persoana transferată este retrimisă în cel mai scurt termen în statul solicitat, în afară de cazul în care nu este pusă în libertate.

ARTICOLUL 35

1. O persoană citată înaintea unui tribunal competent al statului solicitant, ca urmare a opoziției pe care a făcut-o, nu va fi nici urmărită, nici judecată, nici deținută în vederea executării unei pedepse sau măsuri de siguranță, nici supusă oricărei alte restricții a libertății sale individuale pentru vreo faptă anterioară plecării sale de pe teritoriul statului solicitat și nementionată în citație, în afară de cazul în care această persoană consimte în mod expres, în scris. În cazul prevăzut la art. 34 paragraful 1, o copie de pe declarația de consimțământ se va transmite statului de unde persoana a fost transferată.

2. Efectele prevăzute la paragraful precedent încetează atunci când persoana citată, având posibilitatea să o facă, nu a părăsit teritoriul statului solicitant în termen de 15 zile de la data hotărârii care s-a pronunțat în urma ședinței la care s-a înfățișat sau dacă s-a reîntors, fără să fi fost din nou citată, după ce a părăsit teritoriul.

ARTICOLUL 36

1. Când statul solicitant a cerut executarea unei confiscări, statul solicitat poate proceda la sechestrul provizoriu, dacă legea sa prevede sechestrul pentru asemenea fapte.

2. Sechestrul este guvernat de legea statului solicitat, iar aceasta determină, de asemenea, condițiile în care sechestrul poate fi ridicat.

*Secțiunea a 5-a***Executarea sancțiunilor**(a) **Clauze generale**

ARTICOLUL 37

Executarea unei sancțiuni pronunțate în statul solicitant nu poate avea loc în statul solicitat decât în temeiul unei hotărâri a judecătorului acestui stat. Oricare stat contractant poate totuși să abiliteze alte autorități pentru a lua asemenea hotărâri numai în cazul executării unei amenzi sau a unei confiscări și dacă împotriva acestor hotărâri este prevăzută o cale de atac judiciară.

ARTICOLUL 38

Cauza este adusă înaintea judecătorului sau autorității desemnate în temeiul art. 37, dacă statul solicitat consideră că este cazul să dea curs cererii de executare.

ARTICOLUL 39

1. Înainte de a lua o hotărâre asupra cererii de executare, judecătorul va da condamnatului posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere. Dacă condamnatul cere, el este ascultat fie prin comisie rogatorie, fie personal, înaintea judecătorului. Audierea în persoană este dispusă ca urmare a cererii exprese a condamnatului.

2. Totuși judecătorul poate, dacă condamnatul care a cerut să se înfățișeze personal este deținut în statul solicitant, să se pronunțe în lipsa acestuia asupra acceptării cererii de executare. În acest caz hotărârea privind substituirea sancțiunii, prevăzută la art. 44, se amână până ce condamnatul, ca urmare a transferului său în statul solicitat, va avea posibilitatea să compare în fața judecătorului.

ARTICOLUL 40

1. Judecătorul sesizat cu pricina sau, în cazurile prevăzute la art. 37, autoritatea desemnată în temeiul aceluiași articol, se va asigura că:

- a) sancțiunea a cărei executare se cere a fost aplicată printr-o hotărâre represivă europeană;
- b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 4;
- c) nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 6 lit. a) sau aceasta nu se opune executării;
- d) executarea nu este în contradicție cu art. 7;
- e) în cazul unei condamnări în lipsă sau a unei ordonanțe penale, condițiile menționate la secțiunea a 3-a a acestui titlu sunt îndeplinite.

2. Orice stat contractant este liber să împuternicească judecătorul sau autoritatea desemnată în temeiul art. 37 cu examinarea altor condiții de executare prevăzute prin prezenta convenție.

ARTICOLUL 41

Trebuie să se prevadă o cale de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în temeiul prezentei secțiuni,

în vederea executării cerute, sau împotriva celor pronunțate într-o cale de atac împotriva unei decizii a autorității administrative desemnate în temeiul art. 37.

ARTICOLUL 42

Statul solicitat este legat de constatarea faptelor, în măsura în care acestea sunt expuse în hotărâre sau în măsura în care aceasta se întemeiază implicit pe ele.

(b) Clauze specifice executării sancțiunilor privative de libertate

ARTICOLUL 43

Dacă condamnatul este deținut în statul solicitant, el trebuie, în afara unor dispoziții contrare ale legii acestui stat, să fie transferat în statul solicitat de îndată ce statul solicitant a fost informat despre acceptarea cererii de executare.

ARTICOLUL 44

1. Când cererea de executare este primită, judecătorul va substitui sancțiunii privative de libertate pronunțate de statul solicitant o sancțiune prevăzută de propria sa lege pentru aceeași faptă. Această sancțiune poate, în limitele indicate la paragraful 2, să fie de altă natură sau durată decât cea pronunțată în statul solicitant. Dacă această din urmă sancțiune este mai mică decât minimul pe care legea statului solicitat îl îngăduie a fi pronunțat, judecătorul nu va fi legat de acest minim și va aplica o sancțiune corespunzătoare sancțiunii pronunțate în statul solicitant.

2. Când stabilește sancțiunea, judecătorul nu poate agrava situația penală a condamnatului rezultată din hotărârea pronunțată în statul solicitant.

3. Orice parte a sancțiunii pronunțată în statul solicitant și orice perioadă de detenție provizorie, executată de condamnat după condamnare, se deduc integral. Tot astfel se va proceda în ceea ce privește perioada de deținere preventivă executată de condamnat în statul solicitant, înainte de condamnarea sa, în măsura în care această obligație decurge din legea acestui stat.

4. Orice stat contractant poate, în orice moment, să depună pe lângă secretarul general al Consiliului Europei o declarație care îi conferă, în temeiul prezentei convenții, dreptul de a executa o sancțiune privativă de libertate de aceeași natură cu cea pronunțată în statul solicitant, chiar dacă durata acesteia depășește maximul prevăzut în legea sa națională pentru o sancțiune de această natură. Totuși această regulă nu se poate aplica decât în cazurile în care legea națională a acestui stat permite să se pronunțe, pentru aceeași faptă, o sancțiune care are cel puțin aceeași durată cu cea pronunțată în statul solicitant, dar care este de o natură mai severă. Sancțiunea aplicată potrivit prezentului paragraf poate, dacă durata și finalitatea sa o cer, să fie executată într-un stabiliment penitenciar destinat executării unor sancțiuni de altă natură.

(c) Clauze specifice executării amenzilor sau confiscărilor

ARTICOLUL 45

1. Când cererea de executare a unei amenzi sau a confiscării unei sume de bani este admisă, judecătorul sau autoritatea desemnată în temeiul art. 37 schimbă cuantumul acesteia în unitățile monetare ale statului solicitat, aplicând paritatea de schimb în vigoare în momentul în care

s-a pronunțat hotărârea. El determină astfel cuantumul amenzii sau al sumei de confiscat, fără să poată totuși depăși maximul fixat prin legea acestui stat pentru o astfel de faptă.

2. Totuși judecătorul sau autoritatea desemnată în temeiul art. 37 este liber să mențină, până la nivelul cuantumului pronunțat în statul solicitant, condamnarea la amendă sau la confiscare, când această sancțiune nu este prevăzută pentru aceeași faptă prin legea statului solicitat, dar aceasta îngăduie pronunțarea unor sancțiuni mai grave. Tot astfel se procedează când sancțiunea pronunțată de statul solicitant depășește cuantumul prevăzut prin legea statului solicitat pentru aceeași faptă, dar această lege îngăduie să se pronunțe sancțiuni mai grave.

3. Toate înlesnirile de plată în legătură fie cu termenul, fie cu eşalonarea vărsămintelor, acordate de statul solicitant, vor fi respectate de statul solicitat.

ARTICOLUL 46

1. Când cererea de executare vizează confiscarea unui obiect determinat, judecătorul sau autoritatea desemnată în temeiul art. 37 nu poate dispune confiscarea acestui obiect decât în cazul în care aceasta este permisă de legea statului solicitat, pentru aceeași faptă.

2. Totuși judecătorul sau autoritatea desemnată în temeiul art. 37 este liber să mențină confiscarea pronunțată în statul solicitant atunci când această sancțiune nu este prevăzută în legea statului solicitat pentru aceeași faptă, dar această lege permite să se pronunțe sancțiuni mai grave.

ARTICOLUL 47

1. Cele rezultate din executarea amenzilor și confiscărilor revin tezaurului statului solicitat, fără a fi prejudiciate drepturile terților.

2. Obiectele confiscate care prezintă un interes deosebit pot fi remise, la cererea sa, statului solicitant.

ARTICOLUL 48

Când executarea unei amenzi se dovedește imposibilă, poate fi aplicată o sancțiune substitutivă privativă de libertate de către un judecător al statului solicitat, dacă legea ambelor state o prevede într-un asemenea caz, în afară de situația în care statul solicitant nu și-a limitat, în mod expres, cererea sa de executare numai la amendă. Dacă judecătorul hotărăște să impună o sancțiune substitutivă privativă de libertate, se aplică regulile următoare:

a) când schimbarea amenzi într-o sancțiune privativă de libertate este deja prevăzută în condamnarea pronunțată în statul solicitant sau direct în legea acestui stat, judecătorul statului solicitat îi va stabili felul și durata după regulile prevăzute în legea sa. Dacă sancțiunea privativă de libertate, deja hotărâtă în statul solicitant, este sub minimul pe care legea statului solicitat îl permite a fi pronunțat, judecătorul nu va fi legat de acest minim și va aplica o sancțiune corespunzătoare sancțiunii aplicate în statul solicitant;

b) în celelalte cazuri judecătorul statului solicitat procedează la transformare potrivit propriei sale legi, respectând limitele prevăzute de legea statului solicitant.

(c) **Clauze specifice executării decăderilor**

ARTICOLUL 49

1. Când o cerere de executare a unei decăderi este formulată, aceasta nu poate avea efect cu privire la decăderea pronunțată în statul solicitant, decât dacă legea statului solicitat permite să se pronunțe decăderea pentru asemenea infracțiune.

2. Judecătorul sesizat cu respectiva cauză apreciază oportunitatea executării decăderii pe teritoriul țării sale.

ARTICOLUL 50

1. Dacă judecătorul dispune executarea decăderii, el îi determină durata, în limitele prescrise prin propria sa legislație, fără a putea depăși pe acelea care sunt fixate prin hotărâre represivă pronunțată în statul solicitant.

2. Judecătorul poate limita decăderea la o parte a drepturilor a căror privire sau suspendare este pronunțată.

ARTICOLUL 51

Prevederile art. 11 nu sunt aplicabile decăderilor.

ARTICOLUL 52

Statul solicitat are dreptul să îl repună pe condamnat în drepturile din care a fost decăzut, în temeiul unei hotărâri date în aplicarea prevederilor prezentei secțiuni.

TITLUL III

Efectele internaționale ale hotărârilor represive europene*Secțiunea 1****Ne bis in idem***

ARTICOLUL 53

1. O persoană care a făcut obiectul unei hotărâri represive europene nu poate, pentru aceeași faptă, să fie urmărită, condamnată sau supusă executării unei sancțiuni în alt stat contractant:

a) când a fost achitată;

b) când sancțiunea aplicată:

(i) a fost în întregime executată ori este în curs de executare; sau

(ii) a făcut obiectul unei grațieri ori amnistii purtând asupra totalității sancțiunii sau părții neexecutate a acesteia; sau

(iii) nu mai poate fi executată din cauza prescripției;

c) când judecătorul a constatat vinovăția autorului infracțiunii fără să pronunțe vreo sancțiune.

2. Totuși un stat contractant nu este obligat, în afară de cazul în care nu a cerut el însuși urmărirea, să recunoască efectul *ne bis in idem*, dacă fapta care a dat loc hotărârii a fost săvârșită împotriva unei persoane, unei instituții, unui bun care are statut public în acest stat sau dacă persoana care a format obiectul judecății avea ea însăși un statut public în acest stat.

3. În afară de acestea, orice stat contractant în care fapta a fost săvârșită sau este considerată ca atare potrivit legii acestui stat nu este obligat să recunoască efectul *ne bis in idem*, dacă nua cerut el însuși urmărirea.

ARTICOLUL 54

Dacă începe o nouă urmărire împotriva unei persoane judecate pentru aceeași faptă într-un alt stat contractant, orice perioadă privativă de libertate suferită în executarea hotărârii trebuie redusă din sancțiunea care va fi eventual pronunțată.

ARTICOLUL 55

Prezenta secțiune nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale mai largi privind efectul *ne bis in idem* asupra hotărârilor judecătorești pronunțate în străinătate.

*Secțiunea a 2-a****Luarea în considerare***

ARTICOLUL 56

Orice stat contractant ia măsurile legislative pe care le consideră potrivite pentru a permite instanțelor sale ca, la pronunțarea unei hotărâri, să ia în considerare orice hotărâre represivă europeană, pronunțată în contradictoriu anterior pentru o altă infracțiune, în scopul de a se adăuga acestei hotărâri, în totalitate sau în parte, efectele pe care legea sa le prevede pentru hotărârile pronunțate pe teritoriul său. El determină condițiile în care această hotărâre este luată în considerare.

ARTICOLUL 57

Orice stat contractant ia măsurile legislative pe care le consideră potrivite pentru a permite luarea în considerare a oricărei hotărâri represive europene contradictorii, în scopul de a face aplicabile, în totalitate sau în parte, decăderile prevăzute prin legea sa pentru hotărârile pronunțate pe teritoriul său. El determină condițiile în care această hotărâre este luată în considerare.

TITLUL IV

Dispoziții finale

ARTICOLUL 58

1. Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele membre reprezentate în Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei. Ea va fi ratificată sau acceptată. Instrumentele de ratificare sau de acceptare se vor depune la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare după 3 luni de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare sau de acceptare.

3. Convenția va intra în vigoare, față de orice stat semnatar care o va ratifica sau o va accepta ulterior, după 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare sau de acceptare.

ARTICOLUL 59

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat nemembru al Consiliului Europei să adere la prezenta convenție. Rezoluția privind această invitație va trebui să primească acordul unanim al membrilor consiliului care au ratificat convenția.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea, pe lângă secretarul general al Consiliului Europei, a unui instrument de aderare, care va avea efect după 3 luni de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 60

1. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare, să desemneze teritoriul ori teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Orice stat contractant poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare ori de aderare sau în orice alt moment ulterior, să extindă aplicarea prezentei convenții, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, asupra oricărui alt teritoriu desemnat în declarație, ale cărui relații internaționale le asigură sau pentru care este abilitat să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în temeiul paragrafului precedent va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, în condițiile prevăzute la art. 66.

ARTICOLUL 61

1. Orice stat contractant poate, în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare să declare că folosește una sau mai multe rezerve menționate în anexa nr. 1.

2. Orice stat contractant poate retrage, în întregime sau în parte, o rezervă formulată de el în temeiul paragrafului precedent, pe calea unei declarații adresate secretarului general al Consiliului Europei, care va produce efecte de la data primirii sale.

3. Statul contractant care a formulat o rezervă cu privire la o dispoziție din prezenta convenție nu poate pretinde aplicarea acestei dispoziții de către alt stat; totuși el poate, dacă rezerva este parțială sau condițională, să pretindă aplicarea acestei dispoziții în măsura în care el a acceptat-o.

ARTICOLUL 62

1. Orice stat contractant poate în orice moment să indice, pe calea unei declarații adresate secretarului general al Consiliului Europei, dispozițiile legale de inclus în anexa nr. 2 sau 3.

2. Orice modificare a dispozițiilor naționale menționate în anexa nr. 2 sau 3 trebuie să fie notificată secretarului general al Consiliului Europei, dacă modificarea face să devină inexactă informația dată prin aceste anexe.

3. Modificările aduse anexei nr. 2 sau 3 în aplicarea paragrafelor precedente produc efect, pentru fiecare stat contractant, după o lună de la data notificării lor de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 63

1. Orice stat contractant trebuie, în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare, să furnizeze secretarului general al Consiliului Europei toate informațiile utile privind sancțiunile aplicabile în acest stat și executarea acestora în vederea aplicării prezentei convenții.

2. Orice modificare ulterioară care face să devină inexacte informațiile furnizate în temeiul paragrafului precedent trebuie să fie, de asemenea, comunicată secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 64

1. Prezenta convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor decurgând din tratatele de extrădare și din convențiile internaționale multilaterale privind materii speciale și nici dispozițiilor care privesc materiile ce formează obiectul prezentei convenții și care sunt cuprinse în alte convenții existente între statele contractante.

2. Statele contractante nu vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale privitoare la problemele reglementate prin prezenta convenție, decât pentru a completa dispozițiile acesteia sau pentru a înlesni aplicarea principiilor pe care le cuprinde.

3. Totuși, dacă două sau mai multe state contractante au stabilit sau urmează să-și stabilească relațiile lor în temeiul unei legislații uniforme sau al unui regim special, ele vor avea facultatea să reglementeze raporturile lor mutuale în materie întemeindu-se exclusiv pe aceste sisteme, independent de dispozițiile prezentei convenții.

4. Statele contractante care vor exclude din raporturile lor mutuale aplicarea prezentei convenții potrivit paragrafului precedent vor adresa în acest scop o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 65

Comitetul European pentru Probleme Criminale al Consiliului Europei va urmări executarea prezentei convenții și va înlesni, în măsura în care este necesar, reglementarea amiabilă a oricărei dificultăți pe care executarea convenției ar produce-o.

ARTICOLUL 66

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe durată nelimitată.

2. Orice stat contractant va putea, în ceea ce îl privește, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

3. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 67

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre reprezentate în Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții potrivit dispozițiilor art. 58;
- d) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 19 paragraful 2;
- e) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 44 paragraful 4;
- f) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 60;
- g) orice rezervă formulată în aplicarea dispozițiilor art. 61 paragraful 1 sau retragerea unei asemenea rezerve;

h) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 62 paragraful 1 și orice notificare ulterioară primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al acestui articol;

i) orice informare primită în aplicarea dispozițiilor art. 63 paragraful 1 și orice notificare ulterioară primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al acestui articol;

j) orice notificare privitoare la acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate în aplicarea dispozițiilor art. 64 paragraful 2 sau privitoare la o legislație uniformă introdusă în aplicarea dispozițiilor art. 64 paragraful 3;

k) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 66 și data de la care denunțarea va produce efect.

Fiecare dintre statele contractante poate declara că își rezervă dreptul:

a) să refuze executarea dacă apreciază că condamnarea privește infracțiunea de natură fiscală sau religioasă;

b) să refuze executarea unei sancțiuni pronunțate pentru o faptă care, potrivit legii sale, ar fi fost de competența exclusivă a unei autorități administrative;

c) să refuze executarea unei hotărâri represive europene pronunțate de autoritățile statului solicitant la o dată când acțiunea penală pentru infracțiunea care a fost sancționată ar fi fost prescrisă, după propria sa lege;

ARTICOLUL 68

Prezenta convenție, declarațiile și notificările pe care le încuviințează nu se vor aplica decât cu privire la executarea hotărârilor intervenite ulterior intrării sale în vigoare între statele contractante interesate.

Drept care, subsemnații, corespunzător autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Haga la 28 mai 1970, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care se va depune în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie, certificată conformă, fiecăruia dintre statele semnatare și care au aderat.

ANEXA Nr. 1

d) să refuze excutarea hotărârilor în lipsă și a ordonanțelor penale sau numai a uneia dintre aceste categorii de hotărâri;

e) să refuze aplicarea dispozițiilor art. 8 în cazurile în care există o competență de origine și să nu recunoască, în aceste cazuri, decât echivalența actelor îndeplinite în statul solicitant și care au un efect de întrerupere sau suspendare a prescripției;

f) să accepte aplicarea titlului III numai în ceea ce privește una dintre cele două secțiuni ale sale.

ANEXA Nr. 2

LISTA

cuprinzând infracțiuni, altele decât infracțiunile penale

Se asimilează infracțiunilor reprimite prin legea penală următoarele:

— în Franța — orice comportament ilegal sancționat printr-o *contravention de grande voirie*;

— în Republica Federală Germania — orice comportament ilegal pentru care este prevăzută procedura instituită

prin legea asupra violării dispozițiilor privind ordinea (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) din 24 mai 1968 (BGBL 1968 I, 481);

— în Italia — orice comportament ilegal căruia îi este aplicabilă Legea nr. 317 din 3 martie 1967.

ANEXA Nr. 3

LISTA

cuprinzând ordonanțele penale

Austria

Strafverfügung (articolele 460—462 din Codul de procedură penală).

Danemarca

Bødeforelaeg ou Udenretlig bødevedtagelse (art. 931 din Legea asupra administrării justiției).

Franța

1. *Amende de composition* (art. 524—528 din Codul de procedură penală și art. R42—R50).

2. *Ordonance pénale*, aplicată numai în departamentele Bas-Rhin, Haut-Rhin și Moselle.

Republica Federală Germania

1. *Strafbetbl* (art. 407—412 din Codul de procedură penală).

2. *Strafverfügung* (art. 413 din Codul de procedură penală).

3. *Bussgeldbescheid* (art. 65—66 din Legea din 24 mai 1968 — BGBL 1968 I, 481).

Italia

1. *Decreto penale* (art. 506—10 din Codul de procedură penală).

2. *Decreto penale* în materie fiscală (Legea nr. 4 din 7 ianuarie 1929).

3. *Decreto penale* în materie de navigație (art. 1242—43 din Codul asupra navigației).

4. Decizia pronunțată în temeiul Legii nr. 317 din 3 martie 1967.

Luxemburg

1. *Ordonance pénale* (Legea din 31 iulie 1924 privind organizarea ordonanțelor penale).

2. *Ordonance pénale* (art. 16 din Legea din 14 februarie 1955 privind reglementarea circulației pe drumurile publice).

Norvegia

1. *Forelegg* (art. 289—290 din Legea asupra procedurii judiciare în materie penală).

2. *Forenklet forelegg* (art. 31 B din Codul rutier din 19 iunie 1965).

Suedia

1. *Strafföreläggande* (cap. 48 din Codul de procedură penală).

2. *Föreläggande av ordningsbot* (cap. 48 din Codul de procedură penală).

Elveția

1. *Strafbefehl* (Argovie, Bâle-Ville, Schaffhouse, Schwyz, Uri, Zug, Zürich). *Ordonnance pénale* (Fribourg, Valais).

2. *Strafantrag* (Unterwalden-le Das).

3. *Strabescheid* (Saint-Gall).

4. *Strafmandat* (Berne, Grisons, Soleure, Unterwalden-le Haut).

5. *Strafverfügung* (Appenzell Rhodes Extérieures, Glaris, Schaffhouse, Thurgovie).

6. *Abwandlungserkenntnis* (Lucerne).

7. *Bussenentscheid* (Appenzell Rhodes Intérieures).

8. *Ordonance de condamnation* (Vaud).

9. *Mandat de répression* (Neuchâtel).

10. *Avis de contravention* (Genève, Vaud).

11. *Prononcé préfectoral* (Vaud).

12. *Prononcé de contravention* (Valais).

13. *Decreto di accusa* (Tessin).

Turcia

Ceza Kararnamesi (art. 386—91 din Codul de procedură penală) și toate hotărârile prin care autoritățile administrative pronunță pedepse.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro